

పట్టు పరువుల మీద పడుకున్న వాకు నిద్రాభంగమైంది. భవనం క్రింద నగర పంక్తి రనంటూ భక్తులంతా కంఠాలు చించుకుని బయల్దేరారు. వాకులాగ వీధి కుక్కలకి చిరాకయి కాబోలు "బొయ్యో"మంటూ అరుస్తూ లేచిపోయేయి వీళ్ళ గొంతులు విని. "హూ" అనో చిరాకు నిట్టూర్పు విడిచి అటు తిరిగి వెచ్చగా కాళ్ళీరు రజాయి క్రింద మళ్ళీ నిద్రకువక్రమించా.

క్రింద నెక్రటరీ భాగవతేశం కాబోలు "స్వామీజీ రాత్రంతా ధ్యానంలో వున్నారు. వారు రాత్రనలు నిద్రపోరు. పదింటికి భక్తులకి దర్శనం యిస్తారు" అంటున్నాడు. ఆ మాటలు వింటున్న భక్తుడు ఆనందం, భక్తితో నోటమాట రాక 'కారణజన్ములు' అని గొణుగుకున్నాడు. నాకు నవ్వొచ్చింది. నా బ్రతు కుని యిలా దర్జాగా వెళ్ళదీయడానికి కారణమయిన ఈ జనం నన్ను "కారణ జన్ముడు" అంటున్నారు. నా కంటూ వున్న బ్యాంకు బాలన్సులని, నల్లధనాన్ని, దొంగ బంగారాన్ని, స్మగుల్లు వస్తువుల్ని వాటి మొత్తం విలువని మనసులో ఓసారి మననం చేసుకుని 'అవును.... నేను కారణ జన్ముడే' అనుకున్నా.

భక్తుల ముందుకు "దర్శనం" యివ్వ టానికి నెళ్ళేముందు ఒక్కసారి అద్దంలో నా మొహం పరీక్షగా చూసుకున్నా. కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. రాత్రి "దోసు" ఎక్కు వయ్యి వుంటుందనో ఎక్స్ప్లెనేషన్ యిచ్చు కుని.... ఆ దోసు, ఓ జుల్లి లేకపోతే రాత్రి తెల్లారడుకదా అనో చిర్నవు మొహం మీద అతికించుకుని, గద్దం సవరించు కుంటూ హిమాలయాలనించి ప్రత్యేకంగా నాకోసం వచ్చిన కస్తూరి పరిషకాల్ని పూసుకున్నా. నేనీ విషయంలో మాత్రం స్వదేశీవస్తుల అభిమానినే. ఫ్రెంచి సెంటుల్ని దగ్గరికి రానీను.

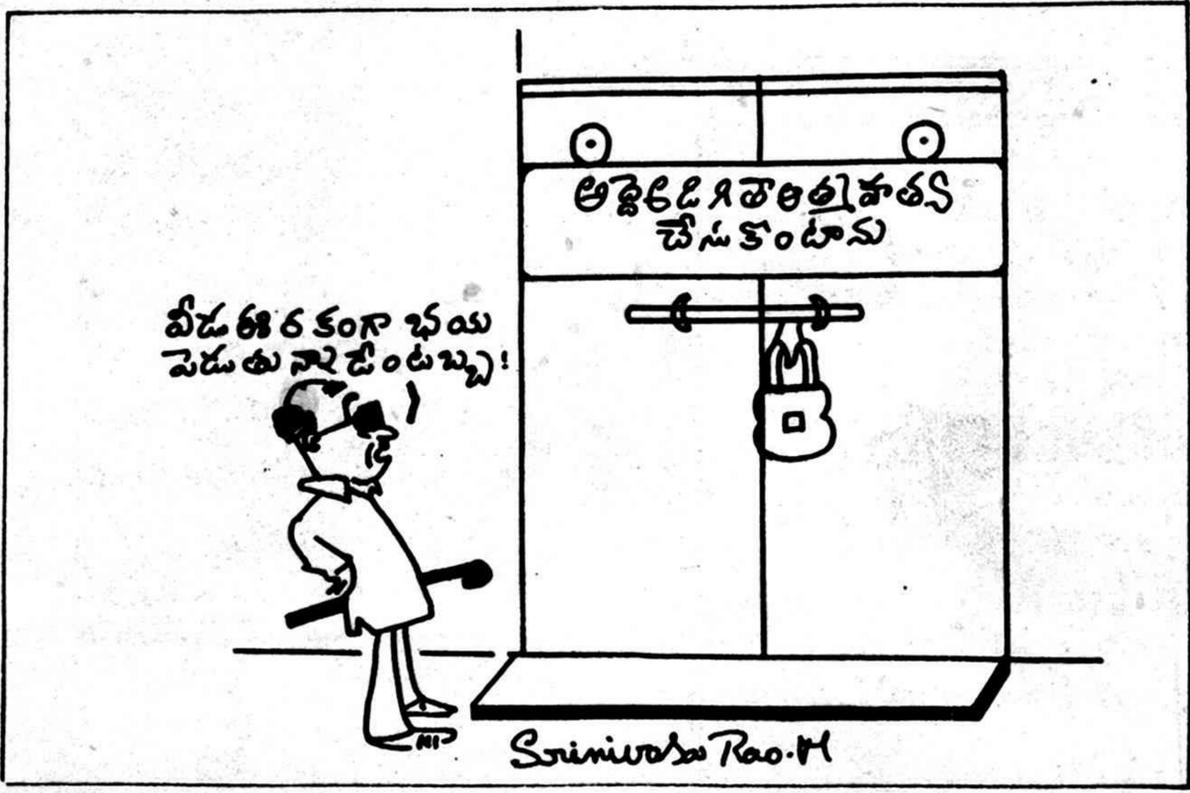
యాపిల్ రంగు పట్టు పీతాంబరంతో, ఎర్రటి కళ్ళతో బయటికి వచ్చిన నన్ను చూసి "ఏమి తీక్షణ దృష్టి, ఏమా దివ్య తేజస్సు" అంటూ భక్తులు తమలో కాము గుసగుసలాడుకుంటున్నారు. చేంతాదంత

క్యాలో ఓపిగ్గా నిలబడి నాదర్శనం కోసం తహతహలాడిపోతూ, ఒక్కొక్కరుగా నా ముందుకానుకలు, పళ్ళు, పూలుపెడుతూ, నా కాళ్ళనంటి సాగిలపడిచురి సాష్టాంగలుపడు తుంటేరోజూ చూస్తున్న దృశ్యమైనానవ్వొచ్చిందికాస్త గద్దం అతికించి, కాషాయంధరిస్తే బాలు వచ్చేస్తారు చీమల్లా భక్తులు. వీళ్ళకి పాపభీతి ఎక్కువ. పాపాలయితే చేసేస్తారు గాని తనలా చునస్పాక్షి నోరు మూసే దైర్యం లేక, అర్చకులుగా, భక్తులుగా మరొకరి కాళ్ళమీద పడుతున్నారు. వీళ్ళుపాపాలు చేసిన వాళ్ళు. కాని ఆ పాపం కడుక్కోవ దానికి మరో పాపాల బైరవుడి కాళ్ళమీద వడటం చూస్తేనే నవ్వొస్తోంది. మౌన వ్రతం పేరుతో బయటివళ్ళతో మాట్లాడను కాబట్టే ఇలా నాలో నేను వీళ్ళ అజ్ఞానానికి నవ్వుకుంటూ ముచ్చటపడతూ వుంటాను.

భాగవతేశం దగ్గరిగా వచ్చి. "మిలియ మీర్ రంగస్వామిగారు తమ కష్ట సుఖాలను మీకు విన్నవించుకుంటార్డు" అన్నాడు. వెంటనే దిగ్గున లేచాను. ఇంకా సామాన్య భక్తుల క్యూ వగం వుంది. వాళ్ళకోసం మరో గంట ఇక్కడ నడుం నొప్పిపుట్టే టట్టు కూర్చుని, చెయ్యెత్తి ఆశీర్వాదాలు తెల్పడానికి నాకు ఓపిక లేదు. అందుకే గబగబ లేచి రానిచెట్టు వైపు కదిలాను. నా వెనకాలే రాబోతున్న భక్తులని భాగవ తేశం ఆపేశాడు "స్వామీజీకి ఏకాంతం అవసరం. ఆ రానిచెట్టు కింద కూర్చుని ఆయన ధ్యానంలోకి వెళ్ళిపోతారు" అన్నాడు వెనకాలే రంగస్వామి మాత్రం వడివడిగా వస్తూ తన కష్టం దుఃఖం, కన్నీళ్ళు ఏక రువు వెట్టసాగాడు. యిక దానికి అంతూ మతూ నుండదు. ఆ సంగతి నాకు తెలీనిది కాదు. కాని స్వామీజీ అన్నవాడికి సహనం ముఖ్యం. గబగబ వెళ్ళిపోతూ ఒకచోట ఆగి కొద్ది దూరంలో వున్న భాగవతేశం తేసి చూశా. నా చూపులోని భావం గ్రహించి అతను తల వూపాడు. నేను కళ్ళలోకి దయ నంతా కూడ దీసుకుని చూపుడు వ్రేలితో క్రింద చూపించి తల ఆడించి వెళ్ళి పోయాను. ఈ వృత్తికి నటనకూడా చాలా ముఖ్యం.

రాని చెట్టు చస్తూ మీద చతికిలపడుతూ, ధ్యానం కాదుగాని, ఈ వెధవ ఆనం కోసం పరరాని పాట్లు పడుకున్నా అనుకుంటూ, కబ్బి మూసుకుని నిట్టూర్చా. మెల్లిగా రెండు రోజుల క్రితం పెప్సల్ గా వై అంతస్తులో ప్రొజెక్టు పుణ్యమా అని చూసిన బ్లూ ఫిర్మవి జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటూ ఆనంద పారవశ్యంలో మునిగిపోయాను. ధ్యాన మంటే యిదీ అనిపించింది. జుద్దుడు బోది వృక్షం క్రింద మానవుల కష్టదుఃఖాలకి కారణం ఆశని జ్ఞానోదయం అయినట్టు. నాకీరానిచెట్టుకింద బ్లూ ఫిల్ముల గొప్ప దనం గురించి జ్ఞానోదయం కల్గింది.

నేను వేయిపెట్టి చూపిన వ్రదేశాన్ని తవ్వేసి, చిన్న పంచ లోహాలతో చేసిన లక్ష్మీ విగ్రహాన్ని తీశాడు. రంగస్వామి "అహా... స్వామి నన్ను కరుణించారు.... నా ఆన్మ దన్యచుయింది" అని తన్మయా నందంతో తన పాతిక కిలోల శరీరాన్ని

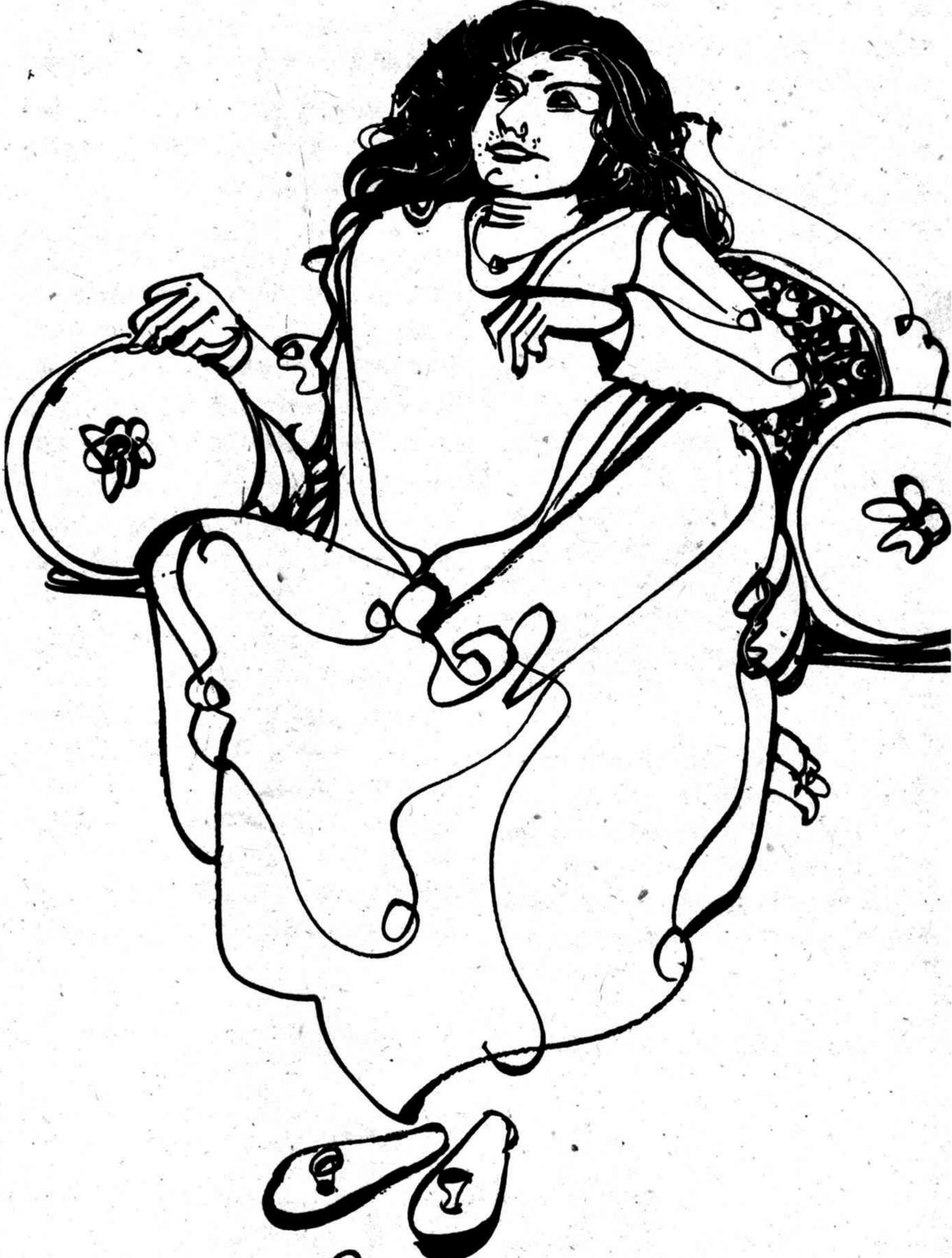
పూజకుంటూ వెళ్ళిపోయి ఓ చెక్కు నెక్రెటరీ భాగవతేశానికి అందించి, నాకు దూరం నించే సాష్టాంగవడి. ఏ. ఏ. కారులో వెళ్ళిపోయాడు.

దూరంగా నేను కట్టించిన వేద పాఠశాల నించి వేదాల వల్లె విన్నోస్తోంది. ఏల్లలంకా రోవతీలు కట్టి, ఏలకలు వెట్టుకుని, జంధ్య ప్పోగులు వేసుకుని ఉపనిషత్తుల్ని, వేదాల్ని ముక్తకంఠతో వల్లెవేస్తున్నారు. యివి చదువుకుని భవిష్యత్తులో వాళ్ళేం జీవనోపాధి సంపాదించుకుంటారు? ఇంగ్లీషు చదువులకున్న వాల్యా, గౌరవం దీనికి లేదు గదా? యింగ్లీషు చదువు గురుస్థాని తయారుచేస్తోంది అంటూ హెషచేస్తారు మన వాళ్ళు. మరి సంస్కృతం పూర్వం ఏం సృష్టించింది—అహం భావులైన వండితుల్ని తప్ప! సంస్కృతం వేద భాషనే ఏచ్ఛలిప్రాయం ఒకటుంది వీళ్ళల్లో. నేనుగాని యింగ్లీషు స్కూలు వెట్టానంటే మాత్రం భక్తకోటి మొహాలు ముడుస్తాయి. వేద పాఠశాల వెట్టి, అటు యింగ్లీషుని అరిగించుకున్న బయట ప్రపంచంలోకి వెళ్ళలేక యిటు లిమిటేషన్సుతో నిండిన ఈ మునలితరపు వెంటిమెంట్ సంస్కృత ప్రపంచలో బ్రతకనూలేని త్రికంకు యువకుల్ని తయారుచేస్తున్నా. కాబట్టే నేను "వేదరక్షకుడననీ, సంస్కృత వుద్ధారకుడ"ననీ వాళ్ళ నమ్మకం.

స్వామీజీ అన్నవాడు సంస్కృతం ముక్కు తెరికపోయినా, వేద పాఠశాలలు పునరుద్ధరించాలి. జాలి ఏకోకానా లేక పోయినా అనాధ శరణాలయాల కట్టించాలి. గుళ్ళు గోపురానికి విగ్రహాల్ని ప్రతిష్ఠ చేయిస్తూ, దేశంలో హైందవ చుతాన్ని పునరుద్ధరించాలి, ఒక వక్కని కుల భేషాన్ని భరించలేక హిందువులంతా మూకుమ్మడిగా బౌద్ధమతం, ముస్లిం మతం, క్రైస్తవమతం తీసుకుంటుంటే....! యవన్నీ నా స్వామీజీ విజినెస్సు మూడు భక్తులు. ఆరు నోట్లుగా వర్ణిల్లానికి పల్లి సీటీ లాంటివి!

మరో రెండు గంటలు మెల్లిగా నత్త నడక నడిచాక వుదరంలో మెల్లిగా ఆకలి పలుపులా ప్రవేశించింది. కళ్ళు తెరిచాను. కళ్ళముందు బంగారపు పువ్వులు పొదిగిన వెండి వళ్ళెంలో ఒక అర్ధివండు, గ్లాసుపాత భక్తిగా వెట్టాడు శిష్యకోటిలో ఒకడు. అవి కావచ్చి, లేచి భవనం వైపు నడక సాగించాను. భవనం వక్కగా వున్న కుటీరాల ముందు కూర్చుని నూలు వదుకుతున్న, ఆకులు కుడుతున్న భక్తులంతా లేచి వంగి నచుస్కారాలు పెడుతున్నారు.

సుడిగాలిలా వచ్చి నా కాళ్ళమీద పడింది

(అ)ధర్మ రక్షతి రక్షితం
—అయి

ఒక ఆకారం. ఆ ఆకారం తాలూకు మనిషి లాభియర్ ధనపాల్. "మీకెన్నో విన్నవించుకున్నా. స్వామీ. మీరు కరుణిస్తారనుకున్నా. మీకెన్నో వేలు సమర్పించుకున్నా కాని ఈ కోర్టుకేసులో ఓడిపోయా...." అతని మాటలు పూర్తికాకుండానే నేను సూటిగా అతనికేసి చూస్తూ. "తప్పదు నాయన.... కర్మ ఫలం అనుభవించక తీరదుకదా" అని నడక సాగించాను. ధనపాల్ ఏషపు నాకింకా అలలుగా నిన్నుస్తోంది. 'దామిట్ ఈ కేసు నేగితే మరిన్ని వేలు ధనపాల్ దగ్గర గుంజే అవకాశం వుండేది. యిప్పుడది చెల్లిపోయింది' అని మనసులో చిరాకుపడ్డా. యిదంతా చూసిన భక్తులు "ఆహా స్వామీజీ ఎంత చక్కగా నెలవిచ్చారు.... ఆయన మాయకి అతీతులు" అని తలలూపుకుంటూ అస్ఫుత పడుతున్నారు.

నేను మాయకి అతీతుడో, కాదోగాని ఆకలికి మాత్రం కాదు. ఏచ్చి భక్తులు.... ఒక అర్థిపండుతో. యిన్ని పాలతో యిలా నిగనిగలాడుతూ. నునుపు తేరి ఎలా కనిపిస్తున్నా ననుకుంటున్నారూ? అది సాధ్యమా అనే ఆలోచన లేదు వీళ్ళలో. సాధ్యంకానిది చేస్తున్నా అని మురిసిపోతున్నారే తప్ప. అది "నటన" అని గ్రహించలేక పోతున్నారు.

భవనం పై అంతస్తులోకి నాకు. భాగవతీశానికి తప్ప మిగతా ఆత్మీయ శిష్యులకు గాని. అభిమాన భక్తులకుగాని ప్రవేశం లేదు. లోపలికి ప్రవేశించగానే చల్లటి ఏసి. అలలు నన్ను కావలించుకున్నాయి. 'చేబిల్ మీద వెండి గిన్నెల నిండుగా పడహారు

గాధావళి

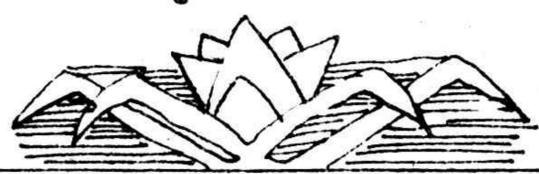
నిజాయితీ

అవకాశం లభిస్తే తరతరాలవారు తిన్నా తరిగిపోవి ఆస్తులు సంపాదించుకోవాలనే వుబలాటం పెచ్చు పెరుగుతున్న కాలమిది. కాని అందరూ అలా వుండరన్న విషయం విస్మరించరాదు.

నవ కర్ణాటక నిర్మాతగా ప్రఖ్యాతిగాంచిన మోక్షగుండం విశ్వేశ్వరయ్యగారు స్వయంగా మైసూరు దివాన్ పదవి నుండి విరమించుకొన్న వెంటనే సరైన అద్దె ఇంటి కోసం ప్రయత్నించారు. చివరికో చిన్న ఇంట్లో చేరి వంతోషంగా కాలం గడుపుతూ వుండేవారు. ఈ సంగతి విన్న దివాన్ మీర్జా

ఇస్మాయిల్ గారు విశ్వేశ్వరయ్య గారిని కలుసుకుని ప్రభుత్వ స్థలాన్ని కేటాయించి అన్ని వసతులూ గల ఇంటిని నిర్మించి ఇస్తామన్నారు. విశ్వేశ్వరయ్యగారు నవ్వుతూ "మీర్జాగారు. సరేకాని ప్రభుత్వ నిబంధనల మేరకు అద్దె వసూలు చేసేటట్టయితేనే ఆ ఇంట్లో వుంటాను" అన్నారు.

జానమద్ది హనుమచ్చాత్రి

రకాల కూరలున్నాయి. అన్నీ మూతలు తీసి చూశాను. వెంటనే నా కను బొమ్మలు ముడిపడ్డాయి. "భాగవతేశం". ఆ ఆరుపుకి వక్కగదిలో నాకోసం వెయిచ్చేస్తున్న భాగవతేశం పరుగునవచ్చాడు. "ఫిష్ తేదేం?" నా కంఠం కరుగ్గా వుంది. మొహం కోపంతో ఎర్రబారింది. "బయట భక్తులకి తెలీకుండా ఫిష్ వండించి తీసుకురావడం కష్టమవుతోంది" అన్నాడు మొరపెట్టుకున్నట్టుగా. "మాంసం.... ఎగ్.... వున్నా నాకు నరిపకదు. ఫిష్ వుండి తీరాలి. జ్ఞాపకంపెట్టుకో" అని వైట్ హార్స్

టవెన్ చేసి భోజనానికి వుపక్రమించా. తర్వాత సాయంత్రం ఐదువరకు భుక్తా యాసపు నిద్ర. ఆరింటికి భక్తుల సమావేశంలో కంఠస్థం పట్టిన భగవద్గీత శ్లోకం అప్పజెప్పా. "ఏమా కంఠస్వరం. ఆద్యుతం" అంటూ ఓక్తులు రోజులానే ఈరోజూ అద్యుతపడ్డాయి. భక్తుల గార్లభ

భజన కీర్తనల్ని ఎలాగో భరిస్తూ. నిన్ను రాత్రి విన్న బీట్టిక్కు మ్యూజిక్ జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ ఓ అరగంట ఓపికపట్టా.

మళ్ళీ ఏకాంత ధ్యానం చేస్తోవాలనే వంకతో భవనానికి వచ్చి అల్పాహారం- అంటే మూడురకాల స్వీట్లు. ఆరురకాల హాట్లు కానిచ్చి "రమణి" బుక్కు చదువుకుంటూ రసానంగంలో పడ్డా. కింద భక్త శిఖమణులు భజనని తారాస్థాయిలోకి దింపారు. 'ఆహా.... స్వామి ధన్యులు. ఆయన ఎప్పుడు కావాలనుకుంటే అప్పుడు ధ్యానంలోకి వెళ్ళగలరు. మన లాంటి సామాన్యులకి అది సాధ్యం కాదు కాబట్టే భజనలు. కీర్తనలు చేసుకుంటూ ఆ మమామ్మడి దయకి. స్వామీజీ ఆదరానికి పాత్రులం కావాలి? యిదీ వాళ్ళ మనసుల్లో ఆలోచన.

పుస్తక పఠనం ఆయాక. డిన్నర్ ఫిష్ తో ఫినిష్ చేసి రమ్. జిన్ లతో. బ్లూ ఫిలిం సుందరీమణుల సోయగాల్ని ఆస్వాదిస్తూ వక్కనున్న సప్లయ సుందరిని ఆనందిస్తూ ధ్యానంలోకి వెళ్ళిపోయాను.

క్రింద భక్తులు రేపటి పంటల కోసం

అప్పులు తేసుకోవడం ఇంకా మానలేదన్న మాట !!

లక్ష్మీ!

కూరగాయలు తరుగుతూ కీరనలు పాడు కుంటున్నాయి. యిలా నా లైఫ్ లో ఓరోజు హిస్టరీ ఎందుకు చెప్పానంటే....నా పాపం బద్దలవుతుందని మీరు అప్పుడప్పుడు తెలివిగా అరుస్తూ వుంటారు. కాని నన్ను ఏ ప్రజలకై తే వరమ శత్రువునని మీరు డయ్యబడుతున్నారో. ఆ ప్రజలే నన్ను కంటికి రెప్పలా చూసుకుంటూ రక్షిస్తున్నారు. వాళ్ళ బాగు కోసం మీరేదో చేద్దామని నా మీద పడాలనుకుంటే మాత్రం నా ప్రజలు

పిల్లికి బిచ్చం పెట్టనివారు
తల్లీ! నీకు ఆత్మబంధువులు
అవినీతిని ఆశ్రయించినవారు
అమ్మా! నీకు ఆ ప్రమిత్తులు
నన్నిలా నీతి పథాన బతకనీ
నీ కరుణా కటాక్షాలు వద్దు నాకు
లక్ష్మీ!
—చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ

మీ ఎముకల్లో సున్నం వుంచరు. వాళ్ళ లక్షణమే నాకు శ్రీరామరక్ష. నేను రక్షిస్తున్న ధర్మం నన్ను రక్షిస్తోంది. నా కది బాట. ధర్మోరక్షతి రక్షితః!

మిలమిల మెరిసే చీరలలో కళ్ళకళ్ళలాడే స్ట్రీ లోకం!

ఎంటూ చీరలు పలుకకాలలో పెళ్ళి పట్టు చీరలు పలువిధాలలో కవ్వమైనవి - నెల్లమైనవి ఎన్నో మరెన్నో!

Ph: 61139
(B) బనారస్ శారీహాస్
(ప్రత్యేక పట్టు చీరల షో రూమ్)
J.D. హాస్పిటల్ రోడ్, గవర్నమెంట్, విజయవాడ-2

తలలు రెండూ కలిసినప్పుడు వేలకు లభిస్తుంది కొత్త నివాసం

స్కూలు గాని, ఇంట్లో గాని, టి.వీ.బి.యూ. గాని కావచ్చు పేద వ్యాధిచెందడానికి ఇది అవకాశం.
లైసిల్ లో ఆల్కహాల్ లేదు.
ఇతర పేల మందులవల్ల లైసిల్ ఇగిరిపోదు. ఇది మీ తల, జుట్టులో ఉంచే తేమను, పోషణనిచ్చే ముఖ్యమైన సూనెలను లాగేసి జుట్టు పొడిగా, బిరుసుగా తయారయేలా చేయదు. చుండ్రు పట్టనివ్వదు.
లైసిల్ ఆయుర్వేద పద్ధతిలో రూపొందించిన సూనెలు గలది
సువాసనచిందే లైసిల్ పేలనూ, ఈశ్వరూ చంచలవేన పనేగాక తలకు, జుట్టుకూ పోషణను సమకూర్చి చుండ్రు పెరగకుండా చేస్తుంది.
ఎండరెండరో దాక్కుర్లు లైసిల్ వాడమని సలహా ఇస్తారు.

సుజూనిల్స్
లైసిల్
సుగంధిత పేల సహాయక

సత్యం సురక్షితం ఫలప్రదం
విజయవాడ టెక్నో ఇండస్ట్రీస్
గణేశ నగర్, చింతవార్డు, పూనా-411 093

7 వ తరగతి, 10 వ తరగతి, మెట్రిక్, ఇంటర్ (తెలుగు మరియు ఇంగ్లీషు మీడియం) విద్యార్థులకు అపూర్వ అవకాశం. పరీక్షలకు తయారు కాలేదని నిరుత్సాహపడవద్దు. 20 సంవత్సరాల అనుభవముకల ఉపాధ్యాయులచే సబ్జెక్టుకు రెండు ఇంపార్టెంట్ పేపర్లు సెలక్ట్ చేయబడినవి. గత పరీక్షలలో 80% నుండి 100% వరకు సెలక్టు ప్రశ్నలు వచ్చినవి. క్లాసు, మీడియం, గ్రూపు వ్రాస్తూ రు. 11.50 ఎం. ఒ. చేసిన ఇంపార్టెంట్ సెట్టు పంపగలము.

B. S. CHANDRA PUBLICATIONS,
27-23-59/4, GOPALAREDDY ROAD,
VIJAYAWADA-2